

РЕШЕНИЕ

№ 1636

гр. София, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 13.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11949** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.75, ал.1, т.2 вр. чл.8 и чл.75, ал.1, т.4 във вр. с чл.9 от Закон за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е след постановяване на решение №12329/12.12.2023г., адм.д. 8128/2023г. на ВАС, с което се отменя решение № 5016/24.07.2023 г., по адм. дело № 7921/2022 г. по описа на Административен съд-София град, и връщане делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Делото е образувано по жалба на М. Н. М., гражданка на С., срещу Решение №12238/03.08.2022 година на Заместник-председател на ДАБ към МС, с което на основание чл.75,ал.1,т.2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отказано да и бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че при издаването му административният орган е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, като в него са изложени формални факти и по същество представляват липса на мотиви. Сочи се, че неправилно административният орган не се е съобразил с нормата на чл.75, ал.2 от ЗУБ. Релевират се доводи, че липсата на достатъчно данни за преследване не може да е основание за отказ за предоставяне на статут, като се прави позоваване и на справка №МД-425/11.07.2022 г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, а именно, че като работничка в правителствения сектор М. е мишена на групировката „Ал Ш.“. Иска се отмяна на решението.

При новото разглеждане на делото, в съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуалния представител адв.П., на основанията изложени в нея, както и на представени по делото писмени бележки. В съдебно заседание е представена допълнителна актуална информация относно ситуацията на сигурността в С..

Ответникът, Заместник-председател на ДАБ към МС на РБ, редовно и своевременно призван, се представлява от юрисконсулт К., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Представя актуална справка вх.№ ЦУ -634/12.02.2024г. по описа на ДАБ, относно положението в С., издадена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ при МС.

Представляващият СГП прокурор К., дава заключение за неоснователност на жалбата. Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че със Заповед рег.№5403з-379/10.12.2021 г. на Началник ГПУ I ст. Р. М. Н. М. е принудително настанена в звено за краткосрочно настаняване при СДВНЧ към дирекция Миграция – МВР [населено място].

На 21.12.2021 г. чужденката е депозирала Молба за закрила до ДАБ към МС на РБ с вх. №РД 09-2578/21.12.2021 г. Първоначално личните данни на М. Н. М. са установени въз основа на подписана декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Чужденката е била регистрирана чрез попълване на Регистрационен лист рег.№ УП 20751/21.12.2021г., в който посочила, че имената и са М. Н. М., гражданство С., етническа принадлежност- арабка, родена е на дата 01.02.1986 година в [населено място], С., образование няма, религия сунит, разведена. Снета ѝ е Евродак дактилоскопна експертиза и е запозната със Списъка на организациите, които предоставят правна помощ. На жалбоподателката са връчени Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, както и Указания относно компетентен орган по предоставяне на убежище, статут на бежанец и хуманитарен статут, Допълнение към указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за международна закрила в Република България във връзка с чл. 29, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците пребиваване в Република България, за което е положила подпис. Текстовете на документите му са преведени на разбираем за нея език-арабски, същата се е запознала с тях и заявила, че желае да подаде молба за международна закрила.

На 21.12.2021 година до оспорващата е изпратена Покана за явяване на интервю на дата 29.12.2021г. от 9,00 ч., а поканата е преведена на разбираем за нея език с помощта на преводач.

Тъй като лицето разбира само сомалийски език и поради липсата на преводач интервюто е проведено по-късно на 22.02.2022г. от 11.00 ч. в присъствието на преводач от сомалийски език А. О. (чрез видеоконферентна връзка) и преводач от английски език В. П.. Посочено, че М. е съгласна преводач да бъде А. О., няма комуникативни пречки, не съществуват пречки от друг характер. По време на интервюто тя заявява, че е напуснала родината си на 31.10.2020 г. с притежаван от нея паспорт, с полет от [населено място], С. до Турция, в която държава останала в продължение на една година, а на територията на Република България е преминала скрита в колата на трафиканти. Била заловена от българските гранични власти на

10.12.2021 г. в опит да премине нелегално българо-румънската граница, в който момент била без документ за самоличност. Твърди, че е напуснала родината си, тъй като в С. няма работа, с която може да изхранва двете си деца и се страхува да живее там, защото до напускането на страната си е работила в турска фирма, която предоставяла сграда, използвана като военна база на американски войници и това по думите ѝ, я превръща в мишена на терористичната организация Ал Ш.. Обяснява, че в С. би могла да намери работа само в правителствената част, но това отново я поставя в риск за живота ѝ спрямо организацията Ал Ш., която само поради тази ѝ работа може да я подложи на преследване и дори да я убие. Сочи, че има двама синове, които живеят при родителите ѝ, разведена е, има сестра и двама братя, които живеят в Н. легално. Твърди, че в С., не е получавала лично заплахи, в това число и от Ал Ш., спрямо нея не е оказвано насилие, не е била преследвана, задържана или арестувана, не е членувала в политическа партия или организация, отрича да е имала проблеми със сомалийските власти.

На 28.04.2022 година, Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ депозирал Становище до Председател на ДАБ към МС на РБ, с което предложил на М. Н. М. да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В писмо с рег. № М-3423/11.02.2022 г. (рег. № УП 20751/15.02.2022 г. в ДАБ при МС) от Държавна агенция "Национална сигурност" е посочено, че не се възразява да бъде предоставена закрила в Р. България на лицето, в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

По делото е приложено становище на интервюиращия орган рег.№ УП 20751/28.04.2022г (л.20), с предложение на чужденеца да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

На 03.08.2022 г. ответникът по оспорването издал оспореното Решение №12238, с което отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на М. Н. М., на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ. Решението е връчено на 16.08.2023г. на чужденеца срещу подпис, който е запознат с текста на същото на език, който разбира, което е удостоверено с подпис на преводач. Ответният орган е приел, че за М. Н. М. не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ, като след преценка на всички относими факти, свързани с личното ѝ положение и със страната ѝ на произход е заключил, че се е наложил извод за недостоверност на бежанската история и явна неоснователност на подадената молба за международна закрила. Изтъкнато е, че с оглед на заявеното от чужденката, че като хигиенистка, наета на работа в чуждестранна фирма, свързана с правителството, далеч не попада в групата лица, целева група на „Ал Ш.“ и би била цел на каквито и да било действия от тяхна страна, още повече, че основавайки се на справка вх.№ МД-425/11.07.2022г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, органът е посочил, че към момента „изтеглянето на „Ал Ш.“ от М.“ е завършено и няма реални изгледи за възстановяване присъствието на въпросната организация в града“.

Въз основа на това, е прието, че М. Н. М. не обосновава наличието на риск за нейния живот или свобода в държавата ѝ по произход по смисъла на закона и е наложен извод, че анализа на заявените обстоятелства показват, че мотивите, обуславящи желанието на кандидатката да получи международна закрила, не попадат в предметния обхват на закрила по ЗУБ, а се касае за причини от личен и икономически характер. Изтъкнато е, че чужденката е заловена от граничните власти при опита ѝ да напусне нелегално България през Румъния и едва тогава е подала молба за закрила,

както и че е хода на проведеното интервю, същата е заявила, че още през 2005г. е правила опит да емигрира от страната си, но отново е депортирана обратно в С.. Също така е пребивавала една година в Турция, но е преценила, че трябва да напусне страната в търсене на по-добри условия за пребиваване и работа.

Органът е посочил, че не е установил факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на бежански статут, т.к. не е направила обосновани твърдения за осъществено спрямо нея преследване от страна на държавата, партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Органът е конкретизирал, че кандидатката не е аргументирала наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл.8, ал.1 от ЗУБ причини-раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ понятие "основателно опасение от преследване". Предвид тези заключения органът е отхвърлил искането ѝ за предоставяне на бежански статут.

На следващо място според ответния орган за М. Н. М. липсват предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, доколкото няма основания да се приеме, че тя е била принудена да напусне страната си на произход - С., поради "реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Счел е, че срещу нея не са били предприети такива действия нито от официалните власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Изрично е посочено, че самата кандидатка е потвърдила, че не ѝ е оказвано насилие, а и доказателствата по преписката не обосновавали риск от тежки посегателства за в бъдеще.

След позоваване на множеството справки, изготвени от дирекция "Международна дейност" на ДАБ при МС е направен извод, че при изследване на териториалния обхват и степента на насилие в С. е установено, че държавата по произход на чужденката, въпреки наличието на спорадични инциденти, обстановката не е достигала границите на въоръжен конфликт по смисъла на международното право и правото на Европейския съюз. На следващ място е посочено, че е налице продължителен период на политически институционален напредък отразявали ситуацията на С. като страна, която излиза от период на нестабилност и политическа криза. Уточнено е, че няма съществени основания да се смята, че съществува реален риск цивилно лице да претърпи тежки посегателства в М. по причина на безогледно насилие. Посочено е, че понастоящем съществува трайна ситуация в смисъл, че изтеглянето на „Ал Ш.“ от М. е завършено и няма реални изгледи за възстановяване присъствието на въпросната организация в града. Направен е извод, че в конкретния случай няма обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплаха за живота на кандидатката, за да са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. следва да е изключително, а представените справки за обстановката там не водели до това заключение. Органът е посочил, че не е установено спрямо заявителката да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на страната си по произход, тя би била изправена пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Предвид тези изводи,

органът е заключил, че за молителката не са налице предпоставките по чл.9, ал.1. т.3 от ЗУБ.

Решението е връчено на 16.08.2022г. на оспорващата, а текстът и е преведен на разбираем за нея език с помощта на преводача М. К..

По делото са приложени справки от дирекция "Международна дейност" на ДАБ-МС относно С. с вх. № ЦУ-987/18.07.2023г. и с вх. № ЦУ-634/12.02.2024г.

При така установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния 14-дневен срок съгласно чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. чл. 87 от ЗУБ, срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е частично основателна, по следните съображения:

Осъществявайки контрол за законосъобразност в посочения по-горе обхват съдът приема, че обжалваното решение е издадено в рамките на общото производство по чл. 68, ал.1,т.1 и сл. от ЗУБ, като същото е издадено от компетентен орган-Заместник-председател на ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.52 от ЗУБ Председател на ДАБ е делегирал правомощия за издаване на решения по реда на чл.48, ал.1,т.1 от ЗУБ. Съгласно чл.52 от ЗУБ (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) Председателят на Държавната агенция за бежанците може да делегира правомощията си по чл. 48, ал. 1, т. 1 - 4 и 6 и чл. 53, т. 12, с изключение на правомощието да отнема международна закрила, на заместник-председателите на Държавната агенция за бежанците.

Решението е издадено в писмена форма и отговаря на изискванията за съдържание по чл. 59 от АПК, като в него са изложени както фактически, така и правни основания за издаването му. Ответният орган подробно и поотделно е изложил съображения защо приема, че на чужденеца не следва да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут, като е обсъдил бежанската история на жалбоподателя, така и обстановката в страната му на произход – С..

Съдът не констатира при издаване на обжалваното решение да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. В хода на производството пред административния орган чужденецът е запознат с правата, които има в производството, връчени са му писмени Указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България, като текстът на указанията са преведени на чужденеца на разбираем от него език. В хода на административното производство по общия ред с чужденеца е проведено интервю, отразено в нарочен протокол, като интервюто е проведено в присъствието на преводач на език, посочен от търсещия закрила като разбираем и владян от него. Не се установява нарушение на чл. 58, ал. 9 от ЗУБ. В случая ответният орган е изискал писмено становище от ДАНС по молбата на М. Н. М. за предоставяне на международна закрила, каквото се установява да е дадено преди произнасянето на органа и с което не се възразява от страна на ДАНС по предоставяне на статут при наличие на обстоятелствата за това.

Обжалваното решение е издадено в съответствие с материалния закон, в частта му, касаеща статут на бежанец, поради което в тази част жалбата е неоснователна. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия,

националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може, или не желае да се ползва от закрилата на тази държава, или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ "преследване" е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост, а според, ал. 5 на същата норма, действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, законови, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация

Правилни и обосновани са изводите на административния орган, че в бежанската история на чужденеца, не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в чл. 8 от ЗУБ понятие "основателно опасение от преследване", нито се твърди спрямо М. Н. М. да е било осъществено преследване от държава, партии или организации и недържавни субекти в страната му по произход – С.. Както е посочено и в мотивите на оспореното решение от цялата бежанска история става ясно, че конкретни действия на преследване срещу сомалийската гражданка не съществуват и не се установява срещу нея да са налице посегателства, чиято системност и мащабност достигат до границата на преследване.

Правилна е преценката на административния орган, че изложените от кандидата мотиви за напускане на страната му по произход не са правно значими за търсената защита, тъй като не могат да се приемат за обосновано опасение от преследване. В интервюто си жалбоподателката сочи, че не е членувала в партии, както и че не е била арестувана, не е била осъждана и няма заведени съдебни дела срещу нея. Декларирала е, че не е била изтезавана и не е имало заплахи към нея, не е имала проблем заради етническата си принадлежност, нито заради изповядваната от нея религия. Изрично е посочила, че ако се върне в страната си по произход ще има същите проблеми-липса на работа и че най-важното за нея е да си намери работа за да издържа децата си. Конкретно иска властите в България да ѝ помогнат да има документи и да може да доведе децата си в България. По така изложените съображения, правилен и законосъобразен се явява изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

Между страните няма спор, а и представените справки от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС, вх.№ ЦУ-987/18.07.2023г. и с вх. № ЦУ-634/12.02.2024г.г. относно общото положение и актуалната политическа и икономическа обстановка в С. съдържа данни за това, че ...“части от С. остават извън правителствен контрол, като бунтовническата терористична група „Ал Ш.“ оспорва контрола на официалните власти Според доклад на Н. О. в С. не е престъпление да се търси убежище зад граница и не са известни каквито и да било достоверни доклади за злоупотреби спрямо неуспели кандидати за закрила, произтичащи конкретно от обстоятелството, че въпросните лица са поискали убежище в чужбина. .... Политическите спорове

забавят операцията за борба с бунтовниците и в резултат на това сблъсъците между „Ал Ш.“ и силите за сигурност намаляват, а ACLED регистрира спад от над 50 % в броя на въоръжените сблъсъци от септември 2022г. насам, когато започва посочената операция. ... по отношение на сигурността, правителствените сили изтласкват „Ал Ш.“ от много градски центрове в Ю. и Централна С., макар, че тези териториални придобивки се описват като зависими от международна подкрепа и крехкост. Териториалният контрол на бунтовниците (където го има) е определян като непостоянен, въпреки, че групировката все още притежава способността да извършва „масивни атаки“... „Ал Ш.“ е описвана като групировка, която е много устойчива и представлява сериозна и осезаема заплаха в много райони на Ю., Централна и З. С., особено в селските райони и по пътищата за доставка между градовете.

В доклад на британския Н. О., посветен на ситуацията със сигурността и на хуманитарната ситуация в сомалийската столица М. се посочва, че няма съществени основания да се смята, че съществува реален риск цивилно лице да претърпи тежки посегателства в М. по причина на безогледно насилие. ... Изтеглянето на „Ал Ш.“ остава цялостно и столицата се намира под контрол на правителствените сили и служители на сигурността. Тероризмът и целенасочените бомбени атаки продължават да формират значителна част от ситуацията със сигурността и ежедневието и съответно оказват влияние върху хуманитарните и други условия, но цивилните граждани не са изправени пред реален риск от тежки и индивидуални заплахи за личността им по причина на безогледно насилие“.

По отношение на положението на жените в С. в справките е посочено, че жените не се ползват със същите права като мъжете и изпитват системно подчинение от страна на мъжете, въпреки законовите разпоредби, забраняващи такъв род дискриминация. Жените са подложени на дискриминация в области като кредитиране, образование, политика и жилищно настаняване. На 5 юли 2022 г. усилията за увеличаване на участието на жените в политическите процеси в С. получават значителен напредък след двудневна програма за обучение, организирана от Отдела по политически въпроси на Преходната мисия на Африканския съюз в С. (A. U. T. M. in Somalia, ATMIS) и Hano A. - институт за изграждане на капацитет, предлагащ умения за социално развитие. Следизборният семинар в М., столицата на С., събира 20 жени и ги подготвя за лидерски роли чрез обучение на лидерство, комуникационни умения, добро управление и стратегии за равенство между половете. В своите забележки заместник-ръководителят на ATMIS г-жа Ф. Л. казва, че в сътрудничество с местни организации ATMIS се застъпва за и подкрепя по-голяма лидерска роля на жените в политическите процеси в С. на местно и национално ниво. ATMIS ще продължи да работи в тясно сътрудничество с правителството на С. и с организациите на гражданското общество, за да укрепи и осигури възможност на сомалийските жени да се справят с интересоващите ги проблеми и по-специално с предизвикателствата на жените при политическо участие и вземане на решения. В навечерието на последните избори в С. ATMIS подкрепя идеята за 30% политическо представителство на жените подчертавайки, че наличието на повече места за

жени е важно за развитието на силна, приобщаваща и стабилна нация, тъй като жените съставляват мнозинството от населението на страната. В рамките на мандата си ATMIS се застъпва за признаването на важната роля на жените в предотвратяването и разрешаването на конфликти и в изграждането на мира, тяхното ефективно участие и въвличане във всички усилия и необходимостта от увеличаване на ролята на жените при вземането на решения и лидерството, както е предвидено в Хартата на сомалийските жени.“ По отношение наличието на предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут на чужденеца, следва да се отбележи, че в случая от негова страна не се твърди в държавата си по произход да е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, каквито изисква разпоредбата на чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. Няма изложени и твърдения за наличие на обстоятелства измежду предвидените в чл. 9, ал. 6 от ЗУБ.

Не са налице и условията за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. Съгласно цитираната разпоредба хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер или на други основания, предвидени в българското законодателство, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на ООН за бежанците, като тази законова хипотеза представлява особена закрила, която се предоставя в изключителни случаи. Под "други причини от хуманитарен характер" по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество, а се визират останалите случаи, различни от изрично предвидените в ал. 1, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход (така Решение № 4218 от 01.04.2021г. на ВАС по адм. д. № 1466/2021г., Решение № 8973 от 07.07.2020г. на ВАС по адм. д. № 14546/2019г.). В конкретния случай такива други причини от хуманитарен характер не се изтъкват и в този смисъл не са налице основанията на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

Ответният орган не е извършил преценка и относно материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която норма хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като "тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт". Наличието на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт е формулирано като тежко посегателство и условие за предоставяне на субсидиарна закрила и в член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Съгласно

Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело C-465/07, член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, във връзка с член 2, буква "д" от същата Директива, трябва да се тълкува в смисъл, че: съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна, или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Вземайки в предвид посоченото по-горе и информацията съдържаща се в посочените справки от дирекция „Международна дейност“ следва да се приеме, че към настоящия момент положението в С. отговаря на критериите, заложи в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ – „вътрешен въоръжен конфликт“, който до степен на безогледност и/или повсеместност е обхванал цялата територия на страната и поставя в риск и от посегателство живота и здравето на всички цивилни граждани.

Дори да се приеме, че няма достатъчно данни, относно водещия се на територията на С. въоръжен конфликт, да се характеризира с безогледно насилие (чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ), не е изследвана опасността за чужденеца от последицата на този нестихващ въоръжен конфликт, както и тежката, и задълбочаваща се хуманитарна криза, продължителна несигурност и нуждаещите се от хуманитарна помощ (л.18-справка дирекция „Международна дейност 12.02.2024г (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ). Според дадено от СЕС тълкуване в решение от 30.01.2014 г. по дело C-285/12 Diakite законодателят на Съюза е пожелал да предостави субсидиарна закрила на засегнатите лица не само в случаи на въоръжени международни конфликти по смисъла на международното хуманитарно право, но също така и в случаи на въоръжени вътрешни конфликти, при условие, че тези конфликти се характеризират с употребата на безогледно насилие. Липсва определение в директивата на понятието на вътрешен въоръжен конфликт, поради което определянето му се осъществява в съответствие с обичайното значение в говоримия език, а именно - положение, при което редовните въоръжени сили на дадена държава се сблъскват с една или повече въоръжени групи или при което се сблъскват две или повече въоръжени групи. Констатацията за съществуването на въоръжен конфликт не трябва да бъде обусловена от определено равнище на организираност на въоръжените сили от особената продължителност на конфликта, а е достатъчно степента на безогледно насилие да достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените в чл. 15, б. "в" от Директивата заплахи.

Според настоящия състав на съда, изложената ситуация относно страната на произход на кандидата разкрива характеристиките на вътрешен въоръжен конфликт по смисъла на чл.1 от Допълнителния протокол към Женевската конвенция от 12.08.1949 г. относно защитата на пострадалите при вътрешни въоръжени конфликти: конфликт, който се развива на територията на страната между нейните и отцепнически въоръжени сили или организирани въоръжени групировки, които под провеждането на отговорно командване упражняват над част от нейната територия контрол, позволяващ им да провеждат продължителни и съгласувани военни операции. В посочените източници на информация групировката „Ал Ш.“ в С. се определя като много устойчива и представлява сериозна и осезаема заплаха в много райони на Ю. Централна и западна С.. Актуалните доклади на международните организации безпротиворечиво установяват засилване на експлозиите и случаите на дистанционно насилие, включващи сблъсъци между силите за сигурност и Ал Ш.. Изнесената информация за страната на произход на кандидата показва, че за нея е налице реална опасност за живота и личността в случай на връщането ѝ на територията на С..

На следващо място, органът не е изследвал възможността жалбоподателят да се ползва със закрила от друга държава, в която е пребивавала в продължение на около една година - Турция. Последната попада в обхвата на понятието "трета сигурна държава" по смисъла на § 1, т. 9 ДР ЗУБ. Съгласно дадената легална дефиниция това е "държава, различна от държавата по произход, в която чужденецът, подал молба за международна закрила, е пребивавал и: а) няма основания да се опасява за живота или свободата си поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение; б) е защитен от връщане до територията на държава, в която съществуват условия за преследване и застрашаване на правата му; в) не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; г) съществува възможност да поиска статут на бежанец и при предоставянето му да се ползва от международна закрила като бежанец; д) са налице достатъчно основания да се смята, че ще бъде допуснат до територията на тази държава". От изявленията на М. Н. М. в проведеното интервю се констатира, че същата, пребивавайки в Турция, няма опасения за живота или свободата си и не е изложена на опасност от преследване или тежко посегателство. Поради изложеното, оспореното решение в частта относно отказано предоставяне на хуманитарен статут следва да бъде отменено и върнато на органа за ново произнасяне.

Мотивиран от горното, Административен съд София - град, Първо отделение, 4-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Н. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на С., Решение №12238/03.08.2022 година на Заместник-председател на ДАБ към МС, в частта, с която на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка чл.9 от ЗУБ е отказано предоставяне на хуманитарен статут.

ВРЪЩА преписката на административния орган Заместник-председател на ДАБ към МС за ново произнасяне по молбата за предоставяне на хуманитарен статут при съобразяване на указанията, дадени с настоящето решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата М. Н. М., гражданка на С., срещу Решение №12238/03.08.2022 година на Заместник-председател на ДАБ към МС, в частта, с която на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 от ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: